

Колкото и здрави да сж коралнитѣ градежи, все пакъ голѣмиятъ океанъ ги руши тукъ-тамъ съ своята сила. Но кораловитѣ животинки не оставятъ пробивитѣ да се разширятъ, — тѣ поправятъ повреденитѣ мѣста съ новъ строежъ. Пъкъ и самиятъ тѣхенъ рушителъ—морето — имъ помага отвреме-навреме да заздравятъ нанесенитѣ отъ него рани; то пренася пѣсъкъ и тиня и запълня съ тѣхъ мѣстата между коралнитѣ задруги и кухинитѣ изъ тѣхъ.

Пѣсъкъ и тиня се натрупватъ и отгоре върху подводния рифъ день следъ день. Съ този приръстъ отъ пѣсъкъ и тиня рифътъ може да изкочи надъ водата и да се вижда като островъ, и то не само при спокойно море и при отливъ, но и при бурно море и при морски приливъ.

*

Оставатъ ли изкочилитѣ надъ водата коралови острови завинаги като голи скали въ океана? Природата не имъ ли праща поселници да ги оживятъ? Голи и безжизнени сж тѣ само въ началото. Минаватъ години и вѣкове, вѣтърътъ и вълнитѣ донасятъ семена, на новия островъ поникватъ растения — отпървомъ треви, а после и храсти и дървета. Следъ тѣхъ пристигатъ по въздуха птици и насекоми, дохождатъ и други животни и островътъ вече не е гола скала. И ето, нѣкой Робинзонъ пристига въ лодка съ свои другари и обявява острова за свое владение. На острова почва новъ животъ.

Малки сж и простички коралнитѣ животинки, но велико е тѣхното дѣло за земята.

